

**БЕНЖАМЕН ПЕРЕ
МЕКСИКАНСКИ НАПЕВ
ОТКЪС**

Превод от френски: Стефан Гечев, 1987

chitanka.info

[...]
Огън обвит в траур цвърчи от всичките му пори
Прах от кръв и сперма покрива лицето му
татуирано с лава
Крясъкът му отеква в нощта като вест че наставка
краят на времената
Тръпката бързаща по трънливата му кожа тича
още
откакто вятърът излъсква царевицата на вятъра
Движението му със сърце размахвано от ръката
завършва
след петдесет и две години в ликуващ харман от
жарава
Когато говори бурният дъжд привлича
отраженията на светлините
Заровени в пепелта на древния рев който огнените
лъвове издават като се отърсват
Той се ослушва но чува само как тече пороят на
златната му пот която поглъща черният Север^[1]
Той пее като вкаменена гора с птици принасяни в
жертва при бързия им полет
А изтощеното им ехо влачи чуруликането което
бавно угасва

Той диша и спи като мина която е скрила под
нечувани страдания
Своите скъпоценности родени от катаклизми
Когато галещото крило на утрото се губеше в
бездните на здрача населен с меки движения
Когато сълзите на пръстта избухваха в адските
стебла на толкова години без нощи
Свещите се запалваха с всичките им нокти верни на
бъдещата кръв

За да заспи със сън изпразнен от сънищата на
строгите прадеди

Господарят на живота който изригва ругатни в
муцуните гасящи с лига огъня който го подклажда

За да намери човекът там горе големите огледала
от вода шумяща и вряща от спрелите на луната

А там горе небеса от легла пеят напев на девойка
която

се връща от чешмата с петна от ленивите им меки
летежи

Където очите лъцят като извития коридор на
пещера която очаква живота

Никой не може да каже къде започва морето
понеже

реките се завръщаха в яйцето което Тлалок^[2] —
роса

каквато още не се беше проявила — криеше в
тигърската си пасть

Но в детинския плач на нощта погледът на Новата
година вече се запалва от погледа на орела който се
спуца към земята

Нова година с кристални фасетки в които
невежата ще види само вихрушка от прах всмукваща
ековете

вкамненени от вечно победения бог

Ще види удавени думи тяхното мумифицирано тяло
плува плува и с един удар на крилете изскача в лъч
светлина

който угасвайки ще ги захвърли долу на земята за да
я дарят с плодовете на черен базалт

Хората изскачаха от гъстия мрак на запад от
зеления лъч със зърно в ръка като призрак с очи

Време е казваха те да разтърси земята живата си
коса в ритъма на деня облечен в пижама

[...]

(1952)

-
- [1] *Черният Север* — очевиден намек за САЩ. — Б.пр. ↑
- [2] *Тлалок* — у ацтеките бог на гърма, дъжда и растителността.
— Б.пр. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.